

Článek VII.

Živnostníkům, jejichž živnost ve válce poklesla nebo úplně zanikla bez jejich viny jejich službou vojenskou, službou pro válečné účely nebo všeobecnými válečnými poměry, může pro soukromoprávní pohledávky peněžní, vzniklé do 31. prosince 1918, býti povoleno soudcovským výrokem přiročí do 31. prosince 1919. Ministerstvu spravedlnosti se vyhrazuje, aby nařízením provedlo toto ustanovení, vyloučilo jisté pohledávky z přiročí a přiročí prodloužilo.

Článek VIII.

Peníze aneb věci místo nich z úvěru poskytnuté, jakož i věci pro živnost z vypůjčených peněz opatřené a výrobky z těchto věcí, pokud jsou v držení živnostníkově nebo osoby třetí pro něho, jsou z exekuce vyloučeny do výše dosud nesplacené pohledávky z úvěru a na dobu jeho trvání.

Ustanovení předchozího odstavce neplatí o exekucích k vydobytí nebo zajištění úvěrů, poskytnutých podle tohoto zákona.

Článek IX.

Ku podpoře úvěru (čl. I.) poskytuje se těchto úlev berních a poplatkových:

1. Veškerá právní jednání, všechny listiny, podání a úřední úkony, jichž vyžadovati budou organizace a provádění úvěru, jsou s vynětím směnek a soudního řízení osvobozeny od kolkových a přímých poplatků; toto poplatkové osvobození platí zejména:

- a) pro organizační statuty a jednací řády orgánů úvěru, které podle organizačního řádu (čl. III.) mají býti ustanoveny, pokud by tyto akty jakožto soukromoprávní smlouvy společenské podle všeobecných ustanovení poplatkové povinnosti byly podrobeny, dále pro společenské smlouvy ústavů peněžních, pokud takové smlouvy by byly zřízeny výhradně pro přibrání ústavů peněžních k součinnosti v úvěru, a konečně pro veškerá podání nebo právní listiny a úřední úkony, jež vyskytnou se při úředních stycích orgánů úvěru s úředními orgány autonomní a státní správy;
- b) pro ona, podle všeobecných ustanovení poplatná právní jednání a právní listiny a jinaké úřední úkony (úřední ověřování a pod.) a vůbec pro veškeré, podle všeobecných ustanovení poplatné právní akty, jichž vyžadovati budou povolování úvěru, dále zaúčtování, listinné osvědčování, výplata a její potvrzení, zajištění, vkladné z knihovního zajištění úvěru a výrazné kvitance.

Pro takové právní listiny, jichž podle povahy nemusí použito býti výlučně k účelům úvěru, jest poplatkové osvobození, které se povoluje podle předchozího odstavce, podmíněčno.

2. Provozování úvěrních obchodů z těchto úvěrů, jež se děje ve společném podniku několika zúčastněných ústavů úvěr ten poskytujících a jež bude účetnický samostatný, požívá výhod § 85 a § 100, odst. 11. zákona ze dne 25. října 1896, z. ř. č. 220, upraveného novelou ze dne 23. ledna 1914, z. ř. č. 13.

Tomuto společnému podniku přísluší také osvobození od 20% (všeobecné) přírážky válečné a od přírážky rentabilitní podle čl. I. § 1. čís. 3. cís. nařízení ze dne 28. srpna 1916, z. ř. č. 280.

Podrobnější ustanovení o předpokladech a rozsahu berních a poplatkových úlev, které podle bodu 1. a 2. mají platiti, jakož i ustanovení, jimiž má zabráněno býti vyluzování a zneužívání, a pro zabezpečení a kontrolu řádného používání těchto úlev berních a poplatkových, vyhrazuji se moci nařizovací.

Článek X.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem svého vyhlášení.

Článek XI.

Ministru průmyslu, obchodu a živností, ministru financí a ministru spravedlnosti se ukládá, aby zákon tento provedli.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Stránský v. r. Dr. Rašín v. r.

Dr. Soukup v. r.

Čís. 277.

Zákon ze dne 23. května 1919

o stavebních úlevách, kterým se doplňují, pokud se týče měni ustanovení některých paragrafů nynějšího stavebního řádu pro zemské hlavní město Brno, pro král. hlavní město Olomouc, pro král. město Jihlavu a Znojmo a pro jejich města předměstská, daného zákonem ze dne 16. června 1894, č. 63 z. z. a změněného a doplněného zákonem ze dne 16. června 1914, čís. 39 z. z.

Na základě usnesení Národního shromáždění nařizuje se:

Článek I.

Po čas trvání nynější bytové nouze povolují se pro stavby obytných domů prováděné obcemi, neb obecně prospěšnými stavebními sdruženími podle zákona ze dne 22. prosince 1910, z. ř. č. 242, tyto v II. článku tohoto zákona uvedené doplňky a změny jednotlivých paragrafů shora jmenovaného stavebního řádu.

Tytéž změny a doplňky povolují se také pro stavby obytných domů, prováděné jinými fyzickými nebo právními osobami, ale jen tenkrát,

vyhradí-li právoplatným reversem, předloženým stavebnímu úřadu zároveň se žádostí za stavební povolení, ministerstvu sociální péče právo, stanovit nájemné v dotčených domech.

Obytné domy, označené v obou předcházejících odstavcích, pokládají se podle tohoto zákona za obecně prospěšné.

Článek II.

Tyto paragrafy stavebního řádu, daného zákonem ze dne 16. června 1894, č. 63 z. z., a změněného a doplněného zákonem ze dne 16. června 1914, č. 39 z. z., doplňují nebo se mění takto:

§ 2.

Jde-li o část obce s rodinnými domy přízemními s podkrovím a se zahrádkami před průčelím domů, lze povolit menší šířky ulic, nežli stanoveny jsou v tomto paragrafu, pod 10 m však jen tehdy, zřídí-li se před průčelím domů zahrádky nejméně 5 m hluboké a má-li dotčená ulice po obou stranách chodníky nejméně 1·50 m široké a jízdní dráhu nejméně 4 m širokou. Menší šířku — ne však pod 10 m — lze též povolit v postranních ulicích, i když zde není zahrádek před průčelím domů, nelze-li v budoucnosti v místech těch očekávat větší frekvence.

Šířka pouhých přístupů dovnitř bloků s domy v zahradách může být menší než 10 m, i když nejsou splněny napřed uvedené podmínky.

§ 52.

V obytných domech obecně prospěšných může stavební úřad dovolit výjimečně mimo přízemek 5 pater, je-li světlá výška obytných místností 2·60 m a nejsou-li podzemní místnosti určeny k obývání; obydlené podkroví, jakož i polopatro jest pokládati za celé patro.

Při budovách, pro něž bylo povoleno pět pater, dělení přízemku se nedovoluje.

V obytných domech obecně prospěšných lze snížit světlou výšku obytných a pracovních místností v patrech, jsou-li stropy rovné, až na 2·60 m, světlou výšku obytných místností v podkroví až na 2·50 m, a to nejméně pro polovinu podlahy.

§ 54.

Pro obytné domy obecně prospěšné omezení toto nepatří a jest se řídit podle ustanovení doplňku § 106.

§ 69.

Při obytných domech obecně prospěšných může stavební úřad co do výše nahodilého zatížení pro statistický výpočet stropů dovolit úlevy od obvyklých nyní ustanovení, uzná-li je z příčin bezpečnosti za možné; pro nahodilé zatížení nad stropem posledního patra možno dovolit 150 kg na 1 m², i když nad tímto stropem jest navrženo obytné podkroví.

§ 70.

V obytných domech obecně prospěšných možno stropnic stropů nejvyššího patra použít jako vazných trámů krovu; styky ostatních částí krovu se stropnicemi, tvořícími jeho vazné trámy, nutno však vhodným způsobem tak upravit, aby při požáru bylo zabráněno rychlému přenesení ohně.

Pro volně stojící domy rodinné přízemní s podkrovím, jakož i pro skupiny těchto domů dovoluje se kryt šindelový, nebo doškový, je-li proti ohni impregnovaný. Krytiny barevnými cementovými taškami lze použít jen nevzorkované.

§ 75.

V obytných domech obecně prospěšných jest dovoleno zřizovati byty v prostorech půdní i výše než nad druhým patrem, ovšem s omezením v doplňku § 52 stanoveným.

§ 80.

Pro malé byty v obytných domech obecně prospěšných lze dovolit tam, kde voda ke splachování jest zavedena, zřízení klosetu v koupelně místo samostatného záchodu a samostatné lázně, je-li koupelna z předsíně přístupna a odpovídá-li ustanovením § 80 o osvětlení a větrání záchodů.

§ 90.

Tělesa úzkých komínů v obytných domech obecně prospěšných netřeba bezpodmínečně stavět z formových cihel; lze k nim užít i jiné ohnivzdorné stavební hmoty, nebo hotových těles tvarových.

§ 99.

V částech obce s rodinnými domy přízemními s podkrovím a se zahrádkami před průčelím domu, mohou se zříditi chodníky jen škvárové, nebo pískované, s kamennými, nebo betonovými obrubami.

V ulicích postranních těchto částí obce je dovoleno zříditi chodník také jen po jedné straně; jeho šířka budiž pak nejméně 2 m.

§ 101.

Pro obytné domy, obecně prospěšné, jsou dovoleny úlevy podle oddílu V. i při uzavřené soustavě.

§ 102.

Není-li schváleného polohového plánu, nebo má-li nastat odchylka od něho při stanovení stavební soustavy, děj se ustanovení a potvrzení té které stavební soustavy (odstavec třetí) s největším urychlením, a pravidlem společně s povolením a potvrzením plánu na rozdělování pozemsku na stavební skupiny nebo na místa stavební (§ 8).

Jde-li jen o jednotlivé budovy a nebyl-li polohový plán ještě schválen a potvrzen, a není-li staveniště součástí pozemku, rozděleného již právoplatně na stavební skupiny, nebo na jednotlivá místa, staniž se ustanovení a potvrzení sta-

vební soustavy zároveň s určením stavební čáry (§ 18).

§ 103.

V částech obce s obytnými domy přízemními s podkrovím budiž zřízení zahrádek před průčelím domu pravidlem; jejich hloubka může však být také menší než 5 m, ne však menší $3\frac{1}{2}$ m; jediné v ulicích postranních, kde v budoucnosti nelze očekávat větší frekvence, možno výjimečně upo-
stít od zahrádek před průčelím domu.

Ploty na straně uliční stačí v takovýchto částech obce provést do výše 1 m, masivního soklu netřeba. Ploty pro skupiny domů musí být řešeny souladně.

§ 104.

U obytných budov, volně stojících, ustanovuje se vzdálenost jádra zdíva středu postranního průčelí od sousední hranice dvěma třetinami výšky domu, měřené ve středu postranního průčelí od terrainu k náběhu střechy; je-li však v postranním průčelí k sousedu štít, měří se výška od terrainu ke srovnané výšce tohoto štítu. Tato vzdálenost od sousedních hranic nemusí být však větší, než polovina v § 2 platného stavebního řádu ustanovené šířky krátkých ulic postranních a příčných. V takto stanoveném isolačním prostoru může stavební úřad povolit malé výstupky, předložené zevnější schody, rampy a přízemní terasy.

Obdobná ustanovení platí o krajních domech při skupinovém zastavení.

Na stranách k sousedu budtež střechy těchto skupin opatřeny podle možnosti valbami buď úplnými nebo částečnými.

Prostora mezi budovou aneb skupinou budov a hranicí sousední může tedy být třeba i menší 5 m, jde-li o obytné domy obecně prospěšné. Při skupinách těchto domů jest přípustno průčelí až do 50 m.

Řešení vzhledu těchto skupin budiž však po stránce architektonické jednotné a před započítáním stavby jedné budovy této skupiny musí být zajištěna stavba všech ostatních budov téže skupiny tak, aby celá skupina byla během dvou roků vystavěna.

§ 106.

U obytných domů obecně prospěšných mohou se provádět zevnější a střední zdi, pokud jde o domy přízemní s podkrovím, jakož i o nejvyšší dvě patra domů vyšších v síle 30 cm, jsou-li stavěny z pálených cihel a není-li světlá výška pater větší 2·60 m a nepřesahuje-li hloubka traktu ve světlosti 5·50 m; zesílení těchto zdí v nižších patrech, jakož i všech cihelných zdí vůbec, jest provést tak, jak toho statický výpočet vyžaduje.

Při probíhajících stropních konstrukcích, uložených na hlavních zdech, mohou být cihelné střední zdi přízemních domů s podkrovím provedeny v síle jen 15 cm, s komínovými tělesy při-

měřeně upravenými, nepřesahuje-li světlá výška místnosti 2·6 m a světlá hloubka traktu 5·5 m.

Příčky, dělicí místnosti téhož bytu, stačí provést při volbě cihel 8 cm, při volbě jiných hmot a zvláštních konstrukcí 5 cm silné.

Cihelné klenby až do rozpětí 1·20 m lze provádět v síle čtvrt cihly.

Veškerých úlev, týkajících se tloušťky zevnějších zdí, lze poskytnouti jen tehdy, budou-li tyto zdi opatřeny vhodnou omítkou proti promoknutí deštěm a bude-li postaráno o dostatečné vytápění obytných místností k těmto zdem přiléhajících cirkulačními kamny. Zdi a stropy lze provádět také podle různých nových způsobů z jiných stavebních hmot nežli z cihel, z lomového kamene a ze dřeva, pakli tyto zdi a stropy dostatečně izolují, jsou-li bytelné, po stránce zdravotní nezávadné, a bude-li jejich únosnost stavebníkem prokázána podle statických výpočtů a případných zkoušek.

Požární zdi domů přízemních s podkrovím stačí provést jen k nespalné krytině; uzavírají-li tyto zdi podkrovní místnosti podřízené, neobydlené, možno je provést na stranách sousedních domů v síle jen 8 cm, je-li postaráno o jejich vyztužení zesilujícími pilířky.

Volně stojící obytné domy přízemní s podkrovím mohou být stavěny také ze dřeva na zděné podezdívce; jsou-li jejich stěny zřízeny jako trámové kostry, oboustranně prkny pobité, musí být tyto stěny uvnitř budovy opatřeny hladkou rákosovou omítkou; stěny roubené omítati netřeba.

§ 107.

Na obytné domy obecně prospěšné se dvě poslední ustanovení tohoto paragrafu nevztahují; v obytných domech pouze pro jednu rodinu určených přízemních s podkrovím, v němž jsou nejvýše tři obytné místnosti, lze zřizovati schody zcela dřevěné v šířce nejméně 90 cm bez omítky spodem i tehdy, není-li v budově druhého ohnivzdorného schodiště; tyto dřevěné schody musí však vycházeti z předsíně, neb z některé obytné místnosti. Profil stupňů lze připustiti až do 20/25 cm.

§ 108.

Ustanovení tato platí jen potud, pokud není doplňky k §§ 52 a 106 jinak ustanoveno.

Jde-li o domy s jedním podkrovním bytem, možno ke zřízení jeho použití dřevěných stěn, opatřených po obou přístupných stranách omítkou; stropy nemusí být v něm omítnuty.

§ 127.

Pokud jde o obytné domy obecně prospěšné, snižují se všechny lhůty v §§ 12, 18 a 34 stanovené, na polovic, lhůty čtyř neděl tedy na 14 dní, lhůty 14denní na 8 dní.

§ 129.

Lhůty pro podání stížností snižují se, pokud jde o domy obecně prospěšné, na 8 dní; stížnosti

ty musí býti vyřízeny co nejrychleji, nejpozději v nepřekročitelné čtyřnedělní lhůtě.

Aby lhůty tyto mohly býti dodrženy, jest předložiti podané stížnosti úřady nižší stolice úřadům vyšší stolice bezodkladně, nejdéle však 8 dní po jejich podání.

Dokončení a vyrozumění o všech rozhodnutích stavebních úřadů staniž se taktéž nejdéle do 8 dnů.

Článek III.

Zákon tento nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Článek IV.

Nariadením ministra veřejných prací v dohodě s ministrem sociální péče bude stanoveno, kdy tento zákon pozbývá platnosti.

Článek V.

Ministru veřejných prací se ukládá, aby tento zákon provedl.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Staněk v. r.

Čís. 278.

Zákon ze dne 23. května 1919

o sestavování seznamů porotců.

Podle usnesení Národního shromáždění se nařizuje:

§ 1.

K úřadu porotce mohou býti povolávány jen osoby, které:

1. dokonalý 35. rok svého věku,
2. umějí čísti a psát,
3. mají domovské právo v některé obci Československé republiky,
4. bydlí v obci pobytu aspoň rok.

§ 2.

Nezpůsobilým k úřadu porotce jest:

1. kdo pro tělesné nebo duševní vady nemůže dostáti povinností porotce,
2. kdo plně nepožívá občanských práv, zejména také ten, kdo pro marnotratnictví, pro zneužívání alkoholu nebo jiných nervových jedů byl zbaven svéprávnosti, a každý, na jehož jmění byl uvalen konkurs až do skončení konkursu,
3. ten, proti komu se vede trestní vyhledávání nebo vyšetřování pro zločin, nebo kdo jest obžalován pro trestný čin z úřední povinnosti stíhaný, spáchaný z pohnutek zjištěných a nečestných, nebo kdo má pro takový čin trestný odpykati trest, uložený mu trestním soudem,
4. kdo byl trestním soudem odsouzen pro přečin nebo přestupek ke ztrátě volebního práva do obecního zastupitelstva, pokud toto vyloučení trvá,

kdo byl odsouzen pro zločin k trestu žaláře ne více než pětiletému, po dobu pěti let po odbytém trestu, kdo byl odsouzen k trestu žaláře více než pětiletému, po dobu deseti let po odpykání trestu, vyjma odsouzení pro zločiny podle §§ 63. a 64. tr. z., kde nezpůsobilosti té není vůbec, a zločiny politické, kde nezpůsobilost přestává odbytím trestu.

5. kdo živí sebe nebo svoji rodinu hlavně z trvalé chudinské podpory.

§ 3.

K úřadu porotčímu nebudtež povolávání:

1. úředníci, zřizenci a dělníci veřejných úřadů a podniků, skutečně činní, vyjímajíc profesory a učitele na víceletných školách,

2. osoby podléhající podle § 11 tr. voj. ř. vojenskému soudnictví,

3. duchovní církví a náboženských společností zákonem uznaných,

4. osoby, zaměstnané při soukromých drahách a podnikcích plavby vodní a vzduchové, veřejné dopravě sloužících,

5. osoby, zaměstnané při elektrárnách a plynárnách sice soukromých, ale také veřejné osvětlení nebo pohon obstarávajících, dále osoby zaměstnané při provozování vodovodu.

§ 4.

Úřad porotce mohou odmítnouti:

1. ti, kdo dokonalí 60. rok svého věku, pro vždy,

2. ženy jednou pro vždy; mají však právo v měsíci srpnu ohlásiti u obecního úřadu svého bydliště, že počínajíc příštím rokem, chtějí úřad porotce zastávat.

3. členové zákonodárního sboru po čas zasedání,

4. starostové obcí a vyšších svazů místní samosprávy,

5. veřejní profesori a učitelé, lékaři a lékárníci, je-li jejich nepostradatelnost v povolání potvrzena představenými v úřadě nebo obecním starostou na příští rok,

6. osoby, zapsané v seznamu obhájců ve věcech trestních,

7. každý, kdo dostal své povinnosti jako porotce v jednom porotním období, až do konce příštího kalendářního roku.

Osoby, jež tohoto práva chtějí použiti, budtež veřejnou vyhláškou vyzvány, aby tak učinily u obecního úřadu svého bydliště v měsíci srpnu a pozbývají této výhody, neucíní-li tak.

§ 5.

Osoby zaměstnané při pracích zemědělských sprostí předseda soudu na žádost obecní rady v době neodkladných prací hospodářských od vykonávání porotčího úřadu pro jednotlivá období porotní.